

מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

על שהיא מצאה לנכון, במסגרת פירוטומי למד לשוון, להדריך את עם ישראל מתי יש להשתמש במספרים בלשון נקבה ומתי בלשון זכר. אבל מכאן ועד למסקנה של העולם הזה, כי יש פגם בכך שנבחרו ציבור אומרים כרדיו ובטלוויזיה "יש שני רכסים", הדרך עדיין רחוקה. מן הראוי לו להעולם הזה לזכור כי דרך היא דרמינית (מבחינה דיקדוקית, לפחות) ומי גדול לנו מאחריהם, שכתב, בשעתו, את כתביהקיס רוג שלו נגד הציונות המעשית והכתיר אותו בכר תרת "לא זה הדרך". רחל עקביה, חולון

הזדהות ותועלת

על טיבה של כתבה (אסור לכם להיפגש!), העולם הזה (22.2.89).

...המרגיז בכל הסילופים שפייסם העולם הזה בכתבה אודות הצו שניתן עליידי בית-הדין הרבני בזוגי, אמנון זקונט, להתייחס ראות או להתגורר איתי, נוגע בכתבה שהתפרסמה מאודותי ואודות אמנון זקונט כידיעות אחרונות ואשר לכאורה שימשה לבית-הדין עילה למתן הצו הנ"ל.

ריאל

לא זו בלבד שלא אמרתי להעולם הזה ש"כתבה הנ"ל הזיקה לי, אלא להיפך: הצהרתי באופן מפורש שאני מזוהה עם כל הדברים שנאמרו באותו ראיון ולא הייתי מהססת לחזור על כך.

אפילו טרחתי לפרט חלק מן התועלת שצמחה מן הכתבה, כגון מכירה מצוינת של ספרי "מי הפקר" ועלייה במספר המטופלים הפונים אליי מן הסיבות שהן בעיניי הסיבות הנכונות. המרכיבים היחידים בכתבת ידיעות אחרונות שמהם הסתייגתי באוזני העולם הזה היו הכותרות הבוטות והעירוביב שנוצר בין הדברים שנאמרו בגוף הראיון וקטעים שצוטטו מן הספר.

ורדה ריאל, תל-אביב

בניירוק זה הורק

על סימון המחירים ברשתות השיי-ווק.

בביקורי האחרון בארץ נודקתי מדי פעם ל-קופסת טישו, כתחליף למיטפות בעונת-החורף. בכל מקום שקניתי קופסה רק הופיע עליה קוד רכסיפתי ומעולם לא ידעתי כמה יהיה עלי לשי"לם בקופה. עבור אותה קופסה, ואכן, פעם שילמתי משהו כמו 2.86 ש"ח, פעם 2.59, פעם 2.16 ופעם 1.99 בדיוק. כל איהבהירות ואי-הינעמות האלה היו נמנעו לוא היו הרשתות טורחות ומקיימות את החר"בה האלמנטרית כלפי לקוחותיהן: מסמנות את המחיר על כל פריט ופריט המוצע למכירה. ושלא יגידו שזאת משימה שאי-אפשר לעמוד בה.

רק השבוע החליטה כאן רשת-הענק טי.ס.ר.ד. באק (800 תנויות, 50 אלף מוצרים, 1500 מיליון פריטים) לצאת במיבצע-הנחות אדיר (עד 50%) ולשם כך נאלצה לשים תוויות-מחירים חדשות על כל פריט ופריט. מה היא עשתה? היא לא אמרה "נא להתייחס לקוד" או "נא לעיין בטבלת-המחירים המוצגת א-י-ש"ם! היא עשתה אחרת. היא ביקשה סליחה מן הלקוחות, סגרה את כל 800 תנויותיה ל-42 שעות ודאגה לכך שעל כל פריט ופריט יוטבע המחיר החדש, ברולארים ובסנטים!

ברכה גוטליב, נירוק

שיעור צרפתי

על מתכון להצלחה בבחירות לרשויות מקומיות (פרס - הסוף), העולם הזה (8.3.89).

זה לא פלא שמפלגת-העבודה נכשלה בבחירות לרשויות המקומיות ואפילו האשה היחידה שזכתה בראשות רשות מקומית, זכתה מטעם הליכוד.

אולי כדאי לה למפלגת-העבודה ללמוד מן מפלגות-אחרות ולהציג אנשים חדשים, צעירים ולעניין ואו אולי גם יראו תוצאות. כך עשתה המפלגה הסוציאליסטית בצרפת, כאשר בין שאר הצלחותיה בבחירות לרשויות המי

אשר לעיכובים במסירת-הדואר: במהלך רוב שנות העשור האחרון, היה טיב השירות להעברת דואר בשפלה-מדרגה, ולצערנו, עד לפני כשני תיים, ארכה העברת מיכתב זמן רב לכל התושבים.

מעת הקמת רשות-הדואר, לפני כשנתיים, חל שיפור דרמטי במהירות ובאמינות של העברת הדואר. המשך הממוצע של הגעת מיכתב בארץ ירד מארבעה ימים ל-1.7 ימים, למשל.

אני מקווה שכל הציבור יחוש כשיפור השירות תים וגיוונם בהתמדה. כאמור, בעניין זה, מטפלת כעת רשות-הדואר באורח נמרץ. כברכה, גד יעקובי.

עד כאן מיכתבו של שרה-תיקשורת. אני מקווה שסתם אודה בשם אבוטבול או רוזני צווייג יזכה באותה תגובה מהירה, אם תודה בפני תלונה מוצדקת.

אני גם מקווה שכל המפרסמים הפוטנציאליים, השואלים את עצמם אם כדאי לפרסם בהעולם הזה, ימצאו כסיפור זה תשובה לשאלה.

הרולטה והפירסום

בדבריה של זיוות אברמסון על הרולטה הישראלית (ראה עמודים 14-15) יש הערה אחת, המעוררת למחשבה.

בין השאר רומזת אברמסון שהפירסום הרב ש ניתן לתופעה, ושגרר אחריו סיוות-מחנכים ב"ת-הספר, עלול היה להגביר את מימדי-התופעה. יודים שלא חשבו קודם לכן על "מישחק" זה התחילו לחשוב עליו. במילים אחרות: שהיתה לפירסום השפעה מדבבת, שהיתה תופעה של חיפוי.

זה מעמיד אותי, כעורך עיתון, לפני דילמה. אותה דילמה ניצחתי, המופיעה מדי פעם לגבי תופעות שונות: התאבדות, מעשי-אונס, פשעים ככלל.

אם אכן יש חשש שמא תופעה שלילית עלולה להתפשט בעיקבות פירסומה ברבים, האם המסקנה היא שיש להימנע מפירסומה?

אין תשובה קלה, וגל הרולטה הישראלית יוכיח.

נאמר לנו מפי זיוות אברמסון, אשה שאת דעתה אני מכבד מאוד, שהיתה בפירסום השפעה של הדיבקה. אבל אלמלא הפירסום, ההורים ברחבי הארץ כלל לא היו יודעים על התופעה, ולא היו נותנים את דעתם עליה.

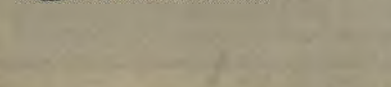
מה עדיף? למנוע מידע חיוני זה מן ההורים, ובכך למנוע מהם את האפשרות לפתח עין, להשיג פיע על ילדיהם, לנקוט אמצעים של מניעה או להיפך, לפרסם, להאיר את עיני ההורים והמורים, גם במחיר ההשפעה השלילית על הילדים? מה מעיל יותר? מה מסוכן יותר? מהי חובתנו המצפונית והמקצועית?

שאלתי את עצמי את השאלה הזאת עוד לפני שהגיעו לידיי דבריה של זיוות, והכרעתי כפי שהכרעתי: לפרסם. אני מקווה שצדקתי.

סקופ מאוחר

יש סקופים הגורמים להתפוצצות מיידית. כמו הגילויים של העולם הזה על אשר ידליו, למשל, או על יעקב לוינסון ז"ל.

לסקופ שלנו על מאיר עמית היו דרושות ארבע שנים (ראה עמוד 37).

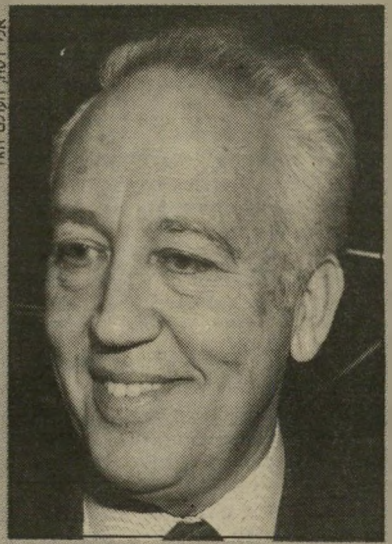
קווא יני.

מה קרה כאשר העולם הזה מפרסם תלונה על משרד ממשלתי?

זה תלוי, כמובן, במישרד הממשלתי. הנה מה שקרה כאשר פירסמתי, במדור יזמן איש, סיפור על דבר מוזר שקרה לי. מיכתבים שנשלחו אלי, לכתובתי הפרטית, הוחזרו עליידי הרואר למוען, כאילו לא הייתי קיים. כך קרה לא רק למיכתבי הבנק, שרצה לספר לי סיפורים מרתקים על האובדן-ראפט שלי, אלא גם לחומר חשוב שנשלח לי מארצות-הברית.

תוך 24 שעות אחרי פירסום הסיפור קרו הדברים הבאים:

- מנכ"ל מישרד-התיקשורת התקשר איתי והודיע לי שהעניין נמסר לכדיקה.
- מנהל שרותי-הדואר בתל-אביב, אלי לר

השר יעקובי כדאי לפרסם

אור, הודיע לי בכתב ובעל-פה על התקדמות הבדיקה.

● שליח מיוחד של הרואר בא לסניף-הבנק שלי וקיבל את המיכתב הסגור שנשלח אלי ושי-חזר למוען.

התעלומה עצמה לא נפתרה. אבל ננקטו אמצעים כדי שזה לא יקרה עוד בעתיד. אחרי כל אלה קיבלתי, באמצעות שליח מיוחד, מיכתב מאת שרה-תיקשורת, גד יעקובי. מן הראוי להביאו כאן במלואו, ולוא רק מפני שזוהי דוגמה נאה של טיפול בתלונת-הציבור.

וזו לשונתי: בעיקבות המיכתב הפומבי שהפנית אלי (העורר לם הזה 22.3.89) השלתי על רשות-הדואר לבחון את דבריי בדבר עיכוב שיסתי ומתמשך של הדואר המיועד אליך, ולאחרונה אף את החזרתו לשולח בלא הצדקה.

להלן תשובת רשות-הדואר: רשות-הדואר פנתה לסניף הבנק שלך ולאחר שביררה את מענו עם מוכירי-הדואר ומצאה שם מיכתב שהיה מיועד אליך, ושאינו הוחזר לשולח בלא הצדקה.

מנהל מרחב תל-אביב ברשות הרואר שחה עימך על כך ואף שלח אליך את המיכתב מהבנק. בצידוף מיכתב-התנצלות, ובו הבטחה לברוק את הגורמים להחזרה ולשוב לדווח לך על הפעולות שנקט למניעת-החזרת המיכתב. תשומת-לב העובדים הנוגעים-בדבר הופנתה לטעות זו, והם התבקשו להקפיד על זיהוי וניתוב נכונים של דיבריה-הדואר שלך.

קומיות, שנערכו החדש, כבשה גם את ראשות העיר שטרסבורג, העיר הרביעית בגודלה בצרפת (כ-300 אלף תושבים), עם מועמדת צעירה (38) ומשכילה (חוקרת רחוקת רחוקת). רפי יעקבסון, ליון. צרפת (זמנית)

תעסוקה למובטלים

על איש מחסום-המעבר לטאבה (טאבה: דגלים וביקניני), העולם הזה (22.3.89).

יכול להיות כי מעו ייצא מתוק. אם אכן יושב במחסום-המעבר לטאבה, מן הצד שלנו, רק ארס אחר, ומן הצד המצרי יושבים 30, הרי תחרות עובדה זאת, במוקדם או במאוחר, לתודעתם של קברניטי-המדינה, האוהבים כל כך לשאת את דגל לנו ברמה והם יורו, שלמען הרושם, הכבוד ולתיארת מדינת ישראל, יאיוושי גם המחסום מן הצד שלנו ב-30 איש.

ובכך הם יתרמו תרומה של ממש לבעיית האבי טלה ההולכת וגוברת. **אלי ליבולי, תל-אביב**

מאגדות ההגנה העברית

על פעילותו של ברל רפסור המנוח באירגון-ההגנה (מתמרוים), העולם הזה (29.3.89).

אחת הפרשות הנשכחות הקשורות בשמו של ברל רפסור, שהלך לעולמו כשבוע שעבר, היא המעשה שארע לו בקיץ 1946 בעת גל המאסרים שערכו הבריטים בין אנשי ההגנה (השבת השחור (ה"ש)).

ערב אותה שבת (ה-29 ביוני 1946) הכין רפי טור, או מן המוציאים והמביאים באירגון-ההגנה בחילת ציקס לפקודת גיובר הפלמ"ח. בעת החיי פוש שערכו הבריטים במישרו של רפסור (בכני יין הוועד הפועל הישן של ההסתדרות, באותם ימים ברחוב אלנבי בתל-אביב) נטל קצין בריטי אלמוני את הצ'קים לידי ואחר קום המדינה טרד להחזירם לרפסור בדואר. **חיים מקרב, רמת-ג**

אין השוואה

על ייחודו של משורר ערבי (תגו בות), "דף חדש", העולם הזה (22.3.89).

לדעתי, כתבתו של ר"ד יוסף אלגזי בגנוה המשורר סמיח אל-קאסם היא השמצה.

מה הפשע שמשורר ערבי חס צורך לייצא איזון בין האני המאמין הרעיוני והרוחני שלו ל- בין המציאות? כשהמ דובר בעולם הערבי והר קפו בעבר ובהווה — בין זה לבין הרעיון הפסול של סיפוח, המרחק כמו בין מירוח למערב.

אולם חמור מאוד לכי טוב שכמו "הרב ישראל אריאל" כך "סמיח אל-קאסם לא למדו שום דבר אחר כי כך הרבה שנות סיכוסכים ושפיכות-דמים".

כיצד בכלל אפשר להשוות בין שניהם? בומ שהרב אריאל רוצה בארץ-ישראל הגדולה, איש נושא-מונים מהימין הקיצוני והשוכני, הרי אל קאסם ידוע כשוחר-שלום, הנאבק לפיתרון שת שתי מדינות לשני העמים — ישראל ופלסטין. **עזרי בורשטיין, תל-אביב**

מיכתבים למערכת

העולם הזה שומר לעצמו את הזכות לערוך מיכתבי קוראים מסיבות לשוניות, מישפ טיות או טכניות.

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גורדון 3, תל-אביב, מיקד — 63458. בשעת הגורדן ניתן גם לפנות במי לפון — 232262 (03) בבקס-מיליה — 972-3-245242. מנרי 2009, ובטלסק — RMYM IL 341667.